



רשומות

קובץ התקנות

9 ביוני 1977



3723

כ"ג בסיון תשל"ז

עמוד

1

- 1908 תקנות הספנות (ימאים) (סדרי דין בבית הדין המשמעתי), תשל"ז-1977 .
ונקנות הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית) (סדרי דין בועדת ערר),
תשל"ז-1977
1920
1922 תקנות הרשויות המקומיות (חלוקת תמורת ארנונת רכוש), תשל"ז-1977 .
צו הבנקאות (ערביות והתחייבויות אחרות על חשבון לקוחות) (תיקון מס' 3),
תשל"ז-1977
1923

מדור לשלטון מקומי

- 1924 חוק עזר לחיפה (היטל ביוב) (תיקון מס' 3), תשל"ז-1977 .
1925 חוק עזר לחולון (שימור רחובות) (תיקון מס' 2), תשל"ז-1977 .
1925 חוק עזר לחולון (מפגעי תברואה) (תיקון), תשל"ז-1977 .
1926 חוק עזר לכפר-סבא (אגרת תעודת אישור) (תיקון מס' 3), תשל"ז-1977 .
1927 חוק עזר לנהריה (אספקת מים) (תיקון מס' 3), תשל"ז-1977 .
1928 חוק עזר לבנימינה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשל"ז-1977 .
1929 חוק עזר לגבעתי-שמואל (מודעות ושלטים) (תיקון), תשל"ז-1977 .
1930 חוק עזר לגבעתי-שמואל (ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים) (תיקון), תשל"ז-1977 .
1930 חוק עזר לגליל-גליליה (אספקת מים) (תיקון), תשל"ז-1977 .
1932 חוק עזר לחוף-השרון (פיקוח על כלבים) (תיקון), תשל"ז-1977 .
1932 חוק עזר לטורעאן (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשל"ז-1977 .
1934 חוק עזר למרום-הגליל (הסדרת השמירה) (תיקון), תשל"ז-1977 .
1934 חוק עזר למרכז-הגליל (אגרת תעודת אישור) (תיקון), תשל"ז-1977 .
1935 חוק עזר למגיד אל-כרום (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשל"ז-1977 .
1936 חוק עזר למנחמיה (מודעות ושלטים) (תיקון מס' 2), תשל"ז-1977 .
1937 חוק עזר למבשרת-ציון (אגרת ביוב), תשל"ז-1977 .

תיקון סעיפות דפוס

חוק הספנות (ימאים), תשל"ג—1973

תקנות בדבר סדרי דין בשיפוט משמעת

בתוקף סמכותי לפי סעיף 190 לחוק הספנות (ימאים), תשל"ג—1973¹ (להלן — החוק), ולאחר התייעצות עם שר התחבורה, ולפי סעיף 8 לחוק בית המשפט לימאות, תשי"ב—1952², אני מתקין תקנות אלה:

פרק ראשון: פרשנות

1. בתקנות אלה —

הגדרות

"בית הדין" — בית הדין המשמעתי לימאים לפי פרק ט"ז לחוק;

"יושב ראש המותב" — יושב ראש מותב בית הדין שמונה לפי סעיף 136 לחוק;

"העתק מהרישום ביומן הרשמי" — העתק מהרישום ביומן הרשמי לפי סעיף 125 לחוק;

"העתק מהרישום בספר המשמעת" — העתק מהרישום בספר המשמעת לפי סעיף 130 לחוק.

פרק שני: הגשת תובענה

2. תובענה כאמור בסעיף 147 לחוק (להלן — תובענה) תוגש למוכירות בית הדין בארבעה עתקים ובמספר עתקים נוספים כמספר הנאשמים.

הגשת תובענה

3. תובענה תוגש בטופס שבתוספת ותכיל פרטים אלה:

תוכן התובענה

(1) שם הנאשם, וכן גילו ומענו, עד כמה שהם ידועים לתובע;

(2) שם מעבידו של הנאשם שהעסיקו בעת ביצוע עבירת המשמעת אם היה לו מעביד כאמור;

(3) דרגת הסמכתו הימית אם הוא בעל הסמכה או תפקידו בכלי השיט בעת ביצוע העבירה;

(4) תיאור העובדות המהוות את עבירת המשמעת, הנסיבות, המקום והזמן;

(5) ציון הוראות החיקוק שלפיו מואשם הנאשם;

(6) שמות עדי התביעה ומענם.

4. הואשם הנאשם בעבירת משמעת שהיא הרשעה בעבירה שיש עמה קלון שנעברה במילוי תפקידו כימאי או בקשר לכך, יצורף לתובענה העתק מאושר מפסק הדין הסופי שבו הורשע כאמור.

צירוף פסק דין

5. (א) מותר לצרף לתובענה אחת כמה אישומים, בין אם הם מבוססים על אותן עובדות ובין אם הם מבוססים על עובדות שונות.

צירוף אישומים ונאשמים

(ב) מותר להאשים בתובענה אחת כמה נאשמים בין כשותפים לעבירת המשמעת בין בדרך אחרת.

1 ס"ח תשל"ג, עמ' 329; תשל"ד, עמ' 108.

2 ס"ח תשי"ב, עמ' 232.

6. יושב ראש המותב רשאי להורות, לפני תחילת הדיון, על הפרדת אישומים או על הפרדת דינם של נאשמים המואשמים בתובענה אחת.
- הפרדת דינם של נאשמים המואשמים בתובענה אחת.
7. בית הדין רשאי, בכל שלב מהשלבים שלפני הכרעת הדין, לצוות על הפרדת הדיון באישום פלוני או בנאשם פלוני שנכלל בתובענה.
8. הורה יושב ראש המותב או בית הדין על הפרדת הדיון, יקבע אם תוגש תובענה אחרת בשל האישום שהדיון בו הופרד או נגד נאשם שדיונו הופרד, אם לאו.
9. לא תיפסל תובענה עקב כל פגם בה, אם לדעת בית הדין אין בדבר חשש לעיוות דינו של הנאשם; אולם רשאי בית הדין לדחות את הדיון למועד אחר ולהורות כפי שימצא לנכון כדי להסיר את החשש.
10. העתק התובענה יומצא לנאשם לפי מענו או באמצעות מעבידו אם הוא בעל כלי השיט.
11. הוגשה תובענה רשאי הנאשם לעיין בכל זמן סביר בחומר שבכתב, שבדעת התובע להגישו כראיה.

פרק שלישי: הליכים לפני הדיון

12. (א) הוגשה תובענה לבית הדין ומונה מותב לדון בה ונקבע מקום הדיון ומועד פתיחתו, תומצא על כך הודעה לתובע ולנאשם.
- (ב) נאשם זכאי לדרוש שהדיון בתובענה לא יערך לפני חום עשרים ימים מיום שהומצא לו העתק התובענה.
- (ג) על אף דרישת נאשם לפי תקנת משנה (ב), רשאי יושב ראש המותב אם ראה צורך בכך בגלל נסיבות מיוחדות שיפרט בהודעה לבעלי הדין, להורות על עריכת הדיון במועד מוקדם יותר, ובלבד שלא יקדם מארבעים ושמונה שעות מעת המצאת העתק התובענה לנאשם.
- (ד) אין בהוראות תקנה זו כדי לגרוע מסמכותו של יושב ראש המותב או בית הדין לדחות את הדיון, מטעמים הנראים לו ובכלל זה על מנת לאפשר לנאשם להכין את הגנתו.
13. תובע רשאי בהודעה לבית הדין, בכל עת עד לפתיחת הדיון, לתקן תובענה ולהוסיף עליה ולגרוע ממנה; בית הדין ימציא העתק מן ההודעה לנאשם.
14. בית הדין רשאי בכל שלב מהשלבים שלאחר פתיחת הדיון, לפי בקשת התובע, לתקן תובענה, להוסיף עליה ולגרוע ממנה אלא שאם על ידי כך עשוי הנאשם להיות מקופח בהגנתו — יתן לו הזדמנות סבירה להשמיע את טענותיו, ותיקון לפי תקנה זו יעשה בגוף התובענה או יירשם בפרוטוקול.
15. תובע רשאי בכל עת לאחר התחלת הדיון ולפני מתן הכרעת הדין, לגבי כל הנאשמים או לגבי חלקם —

(1) לחזור בו מתובענה או מאישום שבה;

(2) ברשות בית הדין להחליף אישום.

תוצאות ביטול
התובענה

16. חזר בו התובע מתובענה או מאישום שבה לפני תשובת הנאשם לאישומים, ימחק בית הדין את התובענה או האישום שממנו חזר בו התובע; חזר בו לאחר מכן, יזכה בית הדין את הנאשם מאותה תובענה או אישום.

רציפות הדיון

17. כל עוד לא הוחל בגביית ראיות, רשאי בית הדין לדחות מפעם לפעם את מועד תחילת הדיון או המשכו, כפי הצורך; הוחל בגביית הראיות, ימשיך ברציפות יום יום עד גמירה, וזולת אם ראה, מטעמים שיירשמו, כי אין כל אפשרות לנהוג כך.

פרק רביעי: הליכי הדיון

סימן א': פתיחת הדיון

פתיחת הדיון

18. (א) לא הופיעו, בפתיחת הדיון או בהמשכו, נאשם או תובע שהוזמנו, רשאי בית הדין לדחות את הדיון למועד אחר, ואם לדעת בית הדין לא היה הצדק סביר לאי הופעה תו — רשאי בית הדין להמשיך בדיון בהעדרו.

(ב) התנהל דיון בהעדר הנאשם או התובע, רשאי יושב ראש המותב בכל עת, ולא יאוחר מתום 15 יום מיום מתן פסק הדין, לבטל את ההליך שהתקיים בהעדרם אם הוכח ליושב ראש כי היה הצדק סביר להעדרות.

התנגדות לחבר
בית הדין

19. (א) בפתיחת הדיון רשאי הנאשם להתנגד לחבר בית הדין ובית הדין יחליט בהתנגדות.

(ב) לא ידון בית הדין בהתנגדות לחבר בית הדין לאחר שהוקראה התובענה, אלא אם שוכנע כי העובדות המשמשות יסוד לטענת ההתנגדות לא הן ידועות לטוען בשלב קודם של הדיון, וכי טען את טענתו מיד כשהגיעו העובדות האמורות לידיעתו.

הקראת התובענה

20. מיד לאחר פתיחת הדיון יקרא יושב ראש המותב את התובענה או יורה על הקראתה על ידי אחר.

הסכרת התובענה

21. נראה ליושב ראש המותב כי הנאשם לא הבין את התובענה, יסביר לו את תכנה או יורה להסביר לו את תכנה בשפה המובנת לו.

טענות מקדמיות

22. לאחר קריאת התובענה רשאי הנאשם או בא כוחו לטעון טענות מקדמיות.

דיון בטענה
מקדמית

23. בטענה טענה מקדמית, יחליט בה בית הדין לאחר שנתן לתובע הזדמנות להשיג עליה, אולם רשאי הוא לדחותה בלעדי זאת; כן רשאי בית הדין להשהות את מתן החלטתו בטענה מקדמית עד לשלב אחר של הדיון; נתקבלה טענה מקדמית, רשאי בית הדין לתקן את התובענה או למחקה.

טענות מקדמיות
בשלב מאוחר

24. לא טען הנאשם או בא כוחו בשלב זה טענה מקדמית, אין בכך כדי למנעו מלטעון אותה בכל שלב אחר של הדיון; אולם לגבי טענה מקדמית של חוסר סמכות, פגם או פסול בתובענה, או שאין התובענה מגלה עבירה, אין הוא רשאי לעשות כן אלא ברשות בית הדין.

25. לא בוטלה התובענה עקב טענה מקדמית, יישאל הנאשם אם הוא מודה באשמה או בעובדות או הוא כופר בהן.
תשובת הנאשם לתובענה
26. לא השיב הנאשם לשאלה שנשאל לפי תקנה 25 רואים אותו כאילו כפר באשמה.
חוסר תשובה — כפירה
27. ברשות בית הדין רשאי הנאשם, בכל שלב של הדיון עד להכרעת הדין, לחזור בו מתשובתו שהשיב לפי תקנה 25.
שינוי התשובה
28. אשמה או עובדות שבהן הודה הנאשם בפני בית הדין יראו אותן כמוכחות, זולת אם החליט בית הדין שלא לראותן כך.
תוצאות של הודאה
29. (א) כפר הנאשם בעובדה הנטענת בתובענה, או שהודה בה ובית הדין החליט שלא לראותה כמוכחת, יודיע לבית הדין מהי גרסתו באותו ענין.
תוצאות כפירה
- (ב) בית הדין רשאי בהכרעת הדין, בדבר חיוב הנאשם או זיכויו, ולענין גור הדין, להביא בחשבון את העובדה שהנאשם סירב למסור גרסתו בענין, או שקיימת סתירה בין גרסתו לבין הגירסה העולה מראיות הנאשם; הוראה זו אינה באה לגרוע מסמכות בית הדין להביא בחשבון לענין זה עובדות אחרות.
30. בשלב תשובת הנאשם, רשאי בית הדין והתובע ברשות בית הדין, לשאול את הנאשם שאלות להבהרת טענותיו או סתירות בהן בלבד, אך לא יחקור אותו עליהן.
הבהרת טענות הנאשם
31. צורפו בתובענה אחת נאשמים אחדים וחלק מהם הודה בכל האישומים או שרואים אותם כמוכחים לגביהם, רשאי בית הדין להרשיעם מיד וליתן את גור הדין או להשהות את ההרשעה ומתן גור הדין עד להכרעת דינם של יתר הנאשמים.
הודיה של חלק מהנאשמים

סימן ב': פרשת התביעה וההגנה

32. אם לאחר תשובת הנאשם מוטלת על התביעה חובת הוכחה, יפתח התובע בהבאת ראיות לאישומים בהם כפר הנאשם, אולם רשאי הוא, לפני שיביא ראיותיו, לומר דברי פתיחה לתובענה.
פרשת התביעה
33. עם סיום פרשת התביעה רשאי הנאשם או בא כוחו לטעון כי האשמה לא הוכחה אף לכאורה והתובע רשאי להשיב על הטענה; קיבל בית הדין את טענת הנאשם — יוכחו מן האשמה.
טענת חוסר אשמה
34. סיים התובע הבאת ראיותיו ולא זוכה הנאשם מכח טענה כאמור בתקנה 33, רשאי הנאשם להביא ראיותיו ורשאי הוא לפני שיביא ראיותיו לומר דברי פתיחה.
פרשת ההגנה
35. רצה הנאשם למסור עדות או הודעה יעשה כן בתחילת פרשת הגנתו, אולם רשאי בית הדין להרשותו למסור הודעה ועדות בשלב אחר.
המועד למסירת עדות על ידי הנאשם
36. בית הדין רשאי לשמוע עד שהומין מטעמו ואפילו כבר נשמעה עדותו ולהורות על הבאת כל ראיה אחרת.
ראיות מטעם בית הדין

37. בית הדין רשאי להרשות לבעלי הדין להביא ראיות לסתור נקודות שנתעוררו בראיות בעל הדין שכנגד או של בית הדין ואשר בעל הדין המבקש לא יכול היה לצפותן מראש, או להרשות לתובע להוכיח עובדות שהנאשם חזר מהודאתו בהן לאחר סיום פרשת התביעה.

ראיות נוספות

38. הביא בעל הדין ראיות נוספות, רשאי בעל הדין שכנגד או בא כוחו, להביא ראיות לסתור אותן.

ראיות לסתור
ראיות נוספות

39. בתום שמיעת הראיות, או אם לא היה צורך בכך לאור תשובת הנאשם, רשאי התובע, ואחריו הנאשם, להשמיע את סיכומיהם לענין האשמה.

סיכומים

סימן ג': שמיעת עדים וראיות

40. אם לא הורה בית הדין על סדר אחר, ייחקר עד תחילה על ידי בעל הדין שביקש את שמיעת עדותו; אחריו רשאי בעל הדין שכנגד לחקור את העד חקירה שכנגד ואחריו רשאי בעל הדין שביקש את שמיעת העד, לחזור ולחקרו חקירה חוזרת.

חקירת עדים
על ידי בעלי
הדין

41. נכללו בתובענה אחת נאשמים אחדים, יקבע בית הדין את סדרי חקירת העדים והסיכומים.

סדר כשיש
נאשמים אחדים

42. קבע בית הדין כי עד שנקרא על ידי בעל דין הוא עד עויין לאותו בעל דין — בין מפני שמסר בבית הדין עדות הסותרת עדותו בפני חוקר או רשות חוקרת אחרת ובין מטעם אחר — רשאי הוא להרשות לבעל הדין לחקור את העד בחקירה הראשית כאילו היתה חקירה שכנגד ולקבוע סדר חקירתו על ידי בעלי הדין האחרים.

עד עויין

43. היה לבית הדין יסוד להניח כי עדו של אחד הנאשמים יעיד לרעת נאשם אחר, רשאי הוא להרשות לנאשם האחר, אם לא חקר את העד חקירה ראשית, לחקרו חקירה שכנגד לפני התובע.

זכות חקירה
שכנגד במקרים
מסויימים

44. (א) עובדה שנקבעה בפסק דין שהרשיע את הנאשם בבית המשפט או בבית הדין, רשאי בית הדין לראותה כמוכחת לכאורה, אם הוגש לו העתק מאושר על פסק הדין שבו נקבעה אותה עובדה.

עובדות שנקבעו
בפסק הדין

(ב) הנאשם לא יהא רשאי להביא ראיה לסתור אותה עובדה, אלא ברשות בית הדין מטעמים שיירשמו וכדי למנוע עיוות דין.

45. (א) בית הדין רשאי לחקור עד בכל שלב משלבי מתן עדותו ולערוך עימות עדים.

זכות חקירה

(ב) נקרא עד להעיד מטעם בית הדין, תינתן לבעלי הדין הזדמנות לחקרו חקירה שכנגד בסדר שיקבע בית הדין.

46. בית הדין רשאי לגבות עדות בכל מקום שימצא לנכון וכן לבקר בכל מקום כדי לברר עובדות הנוגעות לאשמה ובלבד שהתובע והנאשם הוזמנו כדין למקום גביית העדות או בירור העובדות כאמור.

מקום גביית
עדות

47. הנאשם רשאי להעיד בעצמו ואם עשה כן דינו, לענין חקירתו, כדין כל עד אחר. עדות הנאשם
48. בחקירת עד בבית הדין, לא ירשה בית הדין חקירה אשר לדעת בית הדין אינה לענין ואינה הוגנת ובפרט לא ירשה בית הדין חקירה שיש בה משום עלבון, הפחדה, התעיה או ביוש או שאינם לענין ואינם הוגנים. חקירת עד

סימן ד': הכרעת הדין

49. בתום בירור האשמה ועל סמך הראיות שהובאו בפניו, יחליט בית הדין אם יש להרשיע את הנאשם או לזכותו; החלטה זו תיקרא הכרעת דין. הכרעת דין בתום בירור
50. בית הדין רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן. הרשעה באשמה אחרת
51. זוכה הנאשם, תהא הכרעה זו פסק דין. פסק דין מזכה
52. הכרעת הדין תהיה מנומקת ובכתב, ודעת מיעוט תצוין בהכרעת הדין וכן תמצית נימוקיה; אולם אם בתום בירור האשמה וכל עוד בית הדין יושב בדין, החליט בית הדין על זיכוי הנאשם מאשמה, רשאי הוא להודיע על זיכוי בעל פה וללא נימוקים ולהמציא את נימוקי הזיכוי בכתב לבעלי הדין במועד אחר; החליט בית הדין במועד מאוחר יותר על זיכוי הנאשם, רשאי הוא להמציא את הכרעת הדין ונימוקיה בכתב לבעלי הדין. הכרעת דין בכתב ומנומקת
53. הכרעת דין או נימוקים שלא הומצאו בכתב כאמור בתקנה 52, ייקראו בפני בעלי הדין שהתייצבו; נעדרו חלק מבעלי הדין או כולם והורשע הנאשם, רשאי בית הדין להמשיך בדיון אף ללא שימוע. שימוע הכרעת הדין
54. בקשה לתשלום הוצאות ההגנה לפי סעיפים 162 או 163 לחוק תוגש לבית הדין מיד לאחר קריאת הכרעת הדין ואם לא נקראה בפני הנאשם — תוך שבעה ימים לאחר המצאתה לנאשם. הוצאות הגנה מאוצר המדינה

סימן ה': גזר הדין

55. הורשע הנאשם, רשאי התובע תחילה ולאחריו הנאשם להביא ראיות שיש בהן ענין לקביעת העונש. ראיות לקביעת מידת העונש
56. בתום הבאת הראיות רשאי התובע ואחריו הנאשם להשמיע את סיכומיהם לענין ענישתו של הנאשם. סיכומים לענין העונש
57. בתום ההליכים לפי תקנות 55 ו-56 יקבע בית הדין את ענשי המשמעת שהוא גוזר לנאשם בגזר הדין, שיצורף להכרעת הדין ושניהם יהיו את פסק הדין. גזר הדין
58. בית הדין יקרא את גזר הדין בפני בעלי הדין שהתייצבו; לא התייצבו בעלי הדין יצורף גזר הדין לפרוטוקול ללא שימוע. שימוע גזר הדין

59. בתום שימוע גזר הדין יסביר בית הדין לנאשם — אם הוא נוכח — את זכותו לפי סעיף 171 לחוק לערער על החלטת בית הדין תוך שלושים יום, ואם ניתן גזר הדין שלא בפניו — יציין בית הדין בגזר הדין את זכותו של הנאשם לערער על פסק הדין תוך שלושים יום מיום שהומצא פסק הדין לידו או לידי בא כוחו.

60. (א) נאשם שהורשע והוטל עליו עונש משמעותי, רשאי לבקש עיכוב ביצוע העונש המשמעותי עד לשמיעת ערעורו.

(ב) בקשה כאמור, בתקנת משנה (א), תוגש מיד לאחר הקראת גזר הדין אם הוקרא בפני הנאשם, ולא יאוחר מתום עשרה ימים מיום שהגיע גזר הדין לידיעת הנאשם אם הוקרא שלא בפניו.

(ג) לא הגיש הנאשם ערעור על פסק הדין של בית הדין תוך המועד שנקבע בתקנות אלה, בטלה מאליה ההחלטה בדבר עיכוב ביצוע עונש משמעותי.

פרק חמישי: ערעור על החלטת קברניט או מפקח

61. ערעור לבית הדין לפי סעיף 167 לחוק (להלן בפרק זה — ערעור) יוגש בהודעה בכתב בארבעה עתקים למזכירות בית הדין, תוך שלושים יום מיום שניתנה ההחלטה על ידי הקברניט או המפקח, אם ניתנה בפני הנידון, או מיום שהומצאה לו החלטת הקברניט או המפקח, אם ניתנה שלא בפניו; התובע יגיש את הערעור כאמור תוך שלושים יום מיום שהומצאה לו החלטת הקברניט או המפקח.

62. הודעת הערעור תכיל את —

- (1) שם המערער;
- (2) שם המשיב;
- (3) העתק מרישום ביומן הרשמי והעתק מרישום המשמעת, הכל לפי המקרה, והמתייחס לאשמה, לדיון ולהרשעה שהם נשוא הערעור;
- (4) נימוקי הערעור;
- (5) הודעת המערער אם הוא מבקש שהדיון בערעור יתנהל בפניו או שלא בפניו.

63. (א) רשאי להגיש הודעת ערעור במברק ובלבד שתכיל את הפרטים לפי פסקאות (1), (2), (4) ו-(5) שבתקנה 62 ושיגיש את ההעתק האמור בתקנה 62(3) תוך שלושים יום מיום שליחת המברק.

(ב) לפני שמיעת ערעור שהודעה עליו נשלחה במברק, יאשר המערער בחתימתו את הודעת הערעור.

64. ביקש המערער שהדיון יתנהל שלא בפניו, יגיש המשיב את תשובתו לערעור בכתב, תוך שלושים יום מיום שהומצא לו העתק מהודעת הערעור, והדיון יתנהל שלא בפני המערער והמשיב, זולת אם הורה בית הדין אחרת מטעמים מיוחדים.

65. התובע ייצג בערעור של הנידון את הקברניט או המפקח, הכל לפי המקרה.

66. המערער רשאי לחזור בו מערעורו בהודעה לאב בית הדין; לאחר התחלת הדיון רשאי הוא לחזור בו מערעורו ברשות יושב ראש המותב.
67. הוגשו ערעורים על החלטת הקברניט או המפקח על ידי יותר מבעל דין אחד באותו ענין, רשאי בית הדין לאחד את השמיעה בהם.
68. בעל דין רשאי לתקן נימוקי ערעורו בכל שלב לפני התחלת הדיון, ולאחר מכן ברשות בית הדין בלבד.
69. ביקש המערער כי הדיון יתנהל בפניו, יתנהל הדיון בפני המערער והמשיב, אולם אם הוזמן בעל דין ולא התייצב ללא הצדק סביר, רשאי בית הדין לדון בערעורו שלא בפניו.
70. בערעור יטען תחילה המערער ואחריו המשיב; באיחוד ערעורם של נאשם ותובע, יטען תחילה הנאשם ואחריו התובע וזאת אם הורה בית הדין אחרת; באיחוד ערעוריהם של מספר נאשמים, יקבע בית הדין את סדר הטענות ביניהם ויכול בית הדין להרשות לכל אחד מבעלי הדין להוסיף לטעון או להשיב על טענות בעל הדין האחר.
71. בית הדין רשאי להרשיע נאשם בעבירה שונה מזו שהורשע בה על ידי הקברניט או המפקח, ובלבד שאשמתו בה מתגלת מן הראיות וניתנה לו הזדמנות להתגונן.
72. בית הדין רשאי לדחות ערעור אף אם קיבל טענה מהטענות שנטענו בו, אם הוא סבור כי לא נגרם עיוות דין למערער.
73. (א) נידון המבקש עיכוב ביצוע של עונש משמעותי שנגזר לו על ידי מפקח עד שמיעת ערעורו, יגיש בקשה לאב בית הדין בארבעה עתקים.
(ב) על פי הוראת אב בית הדין יומצא העתק מהבקשה לתובע והאחרון רשאי להשיב לבקשה, בכתב, תוך שבעה ימים מהיום שהומצא לו העתק ממנה, והעתק מתשור בתו יומצא לנידון.
74. לא הוגש ערעור על החלטת המפקח תוך המועד שנקבע בתקנות אלה, בטלה מאליה כל החלטה בדבר עיכוב ביצוע עונש משמעותי שהטיל המפקח.

פרק שישי: ערעור על החלטת בית הדין

75. ערעור לבית המשפט לימאות לפי סעיף 171 לחוק יוגש למזכירות בית הדין בהודעה בכתב, בחתימת המערער, תוך שלושים יום מיום שהוקרא פסק הדין בנוכחותו, ואם ניתן בהעדרו או אם הומצאו נימוקי הזיכוי בנפרד, תוך שלושים יום מיום שהומצאו למערער פסק הדין או הנימוקים.
76. הודעת ערעור שהוגשה במברק, דינה כהודעת ערעור שהוגשה לפי תקנה 75, ובלבד שהמברק או העתק ממנו יאושר בחתימת המערער לפני שהתחילו בשמיעת הערעור.

77. הודעת הערעור תכיל את —

- (1) שם המערער;
- (2) שם המשיב;
- (3) נימוקי הערעור;
- (4) פסק הדין שמערערים עליו, ללא נימוקיו, ומועד נתינתו.

העברת פסק הדין
לבית המשפט
לימאות

78. הוגש ערעור, תעביר מזכירות בית הדין את פסק הדין ואת פרוטוקול הדיונים בבית הדין, לרבות המוצגים שהוגשו לבית המשפט לימאות, בדואר רשום או באמצעות שליח.

קביעת תאריך
שמיעת הערעור

79. הועברו המסמכים שיש להעבירם לפי תקנה 78 לבית המשפט לימאות, יקבע האחרון מועד ומקום לשמיעת הערעור.

הערעור ישמע
בפני בעלי הדין

80. שמיעת הערעור תהיה בפני בעלי הדין; אם לא התייצב אחד מהם, רשאי בית המשפט לימאות לשמוע את הערעור שלא בפניו, אך אם המערער הוא שלא התייצב, רשאי בית המשפט לדחות את הערעור מטעם זה בלבד.

שמיעת ערעור
שלא בפני בעלי
הדין

81. על פי בקשת בעל דין רשאי בית המשפט לימאות בהסכמת יתר בעלי הדין לדון בערעור שלא בפני בעל הדין; החליט בית המשפט לדון כך, יקבע למשיב מועד להגשת תשובתו בכתב, ולאחר תום המועד רשאי הוא לדון בערעור ולפסוק בו לפי החומר שהובא לפניו בכתב בלבד ללא שמיעת בעלי הדין.

ביטול דחיית
הערעור

82. (א) נדחה ערעור לפי תקנה 80 בשל העדר המערער והוכח לבית המשפט לימאות כי ההעדרות היתה בשל הצדק סביר, רשאי בית המשפט על פי בקשת המערער לבטל את הדחייה ולשוב ולשמוע את הערעור.

(ב) בקשה לפי תקנה זו תוגש תוך שלושים יום מיום שהומצאה למערער הודעה על החלטת הדחייה.

סדרי טענות
ואיתור ערעורים

83. (א) בערעור יישמעו תחילה טענות המערער ואחריהן תשובת המשיב ולבסוף התשובה החוזרת של המערער.

(ב) הוגשו ערעורים על ידי מספר נידונים באותו ענין, רשאי בית המשפט לימאות לאחד את הערעורים ולשמעם כאחד.

(ג) הוגש ערעור גם על ידי הנידון וגם על ידי התובע, יאוחדו ערעוריהם וסדר שמיעת הטענות יהיה לפי הסדר הקבוע בערעורו של נידון.

קריאת פסק
הדין בערעור

84. פסק הדין בערעור ייקרא בפומבי בפני בעלי הדין, או שלא בפניהם לאחר שהוזמנו.

דחיית ערעור

85. בית המשפט לימאות רשאי לדחות את הערעור אף אם קיבל טענה מהטענות שנשמעו בו, אם שוכנע כי לא נגרם עיוות דין למערער.

פרק שביעי: דיון חוזר

הגשת בקשה

86. בקשה לקיים דיון חוזר לפי סעיף 173 לחוק (להלן בפרק זה — הבקשה) תוגש בכתב לאב בית הדין בארבעה עתקים.

(1) שם המבקש ;

(2) מספר תיק בית הדין שבו נדון המבקש ;

(3) נימוקי הבקשה ;

(4) העתק מאושר מפסק הדין אליו מתייחס המבקש.

88. העתק מבקשה לדיון חוזר תומצא לתובע.

המצאת העתק
מהבקשה לתובע

89. הוגשו בקשות אחדות לדיון חוזר באותו ענין, רשאי אב בית הדין להחליט על איחוד הדיון באותן בקשות.

חזרה מבקשה
לדיון חוזר

90. מגיש בקשה לדיון חוזר (להלן בפרק זה — המבקש) רשאי לחזור בו מבקשתו בכל שלב של הדיון בה עד למתן החלטה עליה.

החלטה בבקשה

91. אב בית הדין יחליט בבקשה לפי המסמכים שהוגשו לו והוא רשאי לדרוש מבעלי הדין פרטים נוספים.

סדרי הדין

92. בכפוף לאמור בתקנות 93, 94 ו-95 יחולו בדיון חוזר סדרי הדין הנהוגים בדיון על פי תובענה ; בית הדין ידון בדבר כאילו הנדון מואשם בפניו בתובענה שהוגשה נגדו בראשונה.

החלטה לאחר
שמיעת טענות

93. בית הדין יתן את החלטתו לאחר שאיפשר לבעלי הדין להשמיע טענותיהם, להביא ראיות ולחקור עדים שהתייצבו לפני בית הדין, הכל בסדר שיקבע בית הדין.

סטיה מדיני
ראיות

94. בדיון חוזר רשאי בית הדין לקבל כראיה עדות שנגבתה ונרשמה בבית הדין בדיון ראשון.

דיון ללא
שמיעת עדויות

95. בית הדין רשאי במשפט חוזר לדון בלי לשמוע עדויות נוספות אלא על סמך הבקשה והמסמכים שהוגשו לאב בית הדין לפי תקנה 87, ופרוטוקול הדיון במשפט הראשון.

פרק שמיני : הוראות שונות

איסור הפרעה

96. המפריע לדיוני בית הדין לעיני בית הדין או סמוך למקום הדיון, רשאי בית הדין להורות על הרחקתו.

החלטות בית הדין

97. בית הדין יחליט ברוב דעות ; לא היה רוב דעות לגבי סוג עונש המשמעת או מידתו, רואים חבר בית הדין שהציע את סוג העונש או את מידת העונש החמורים ביותר לפי הסדר שהענישים מגויים בסעיף 149(א) לחוק כאילו הצטרף לדעתו של חבר בית הדין שהציע את ההצעה הקרובה ביותר להצעתו.

שינוי בהרכב
בית הדין

98. (א) נבצר מאחד מחברי בית הדין להמשיך בדיון או לסיים אותו, יקבע אב בית הדין חבר אחר במקומו ; על קביעת החבר האחר יחולו הוראות תקנה 19 ; בית הדין בהרכבו החדש רשאי להמשיך בדיון מהשלב שאליו הגיע לפני שינוי ההרכב.

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) מותר לקרוא הכרעת דין או גזר הדין, שנחתמו בידי כל חברי בית הדין, אף אם נבצר מאחד או משניים מחברי בית הדין להיות נוכחים בשעת השימוע.

- פרוטוקול 99. מהלך הדיון בכל הליך לפני בית הדין יירשם בדרך שיוורה אב בית הדין (להלן — הפרוטוקול).
100. כל החלטה של בית הדין תירשם בפרוטוקול; הכרעת הדין, גזר הדין וכן החלטות לפי סעיפים 155, 159, 160, 162, 163 ו-178(ג) לחוק ייחתמו בידי חברי בית הדין ויצויין בהם תאריך חתימתם; נבצר מחבר בית הדין לחתום, ירשום יושב ראש מותב בית הדין את הסיבה לדבר ויחתום על כך.
101. העתק מהכרעת הדין, ואם הורשע הנאשם גם העתק מגזר הדין, יומצא לבעלי הדין.
102. רשאי בית הדין, ומשנסתיים הדיון בפניו — אב בית הדין, על פי בקשת בעל הדין או חבר בית הדין או מיוזמתו לתקן כל טעות סופר בהחלטה של בית הדין או לתקן שגיאות שנפלו בה מתוך פליטת קולמוס או השמטה מקרית; נעשה התיקון על פי בקשת חבר בית הדין או מיוזמת אב בית הדין משנסתיים הדיון — יובא התיקון לידיעת בעלי הדין.
103. העתק מהפרוטוקול יומצא לפי בקשתם לתובע ולנאשם אלא אם החליט יושב ראש מותב בית הדין החלטה אחרת לגבי כל הפרוטוקול או חלק ממנו.
104. כל צד רשאי לבקש מבית הדין, בפני הצד השני, לתקן רישום בפרוטוקול כדי להעמידו על דיוקו.
105. ליקוי שאיננו מהותי בעריכתו של מסמך הנערך לפי החוק או לפי תקנות אלה, אין בו כדי לפגום בתקפם של ההליכים על פיו, אולם אם נראה לבית הדין כי יש בדבר חשש לעיוות דינו של הנאשם, רשאי הוא לדחות את הדיון למועד אחר, או להורות הוראה אחרת כדי להסיר את החשש.
106. כל מסמך שיש להמציא לפי תקנות אלה, למעט המצאה לבית הדין, תהיה המצאתו ביד או בדואר רשום לפי מען המגורים או בדרך אחרת שאישר יושב ראש מותב בית הדין או אב בית הדין.
107. כל פעולה שהנאשם רשאי או חייב לעשותה לפי תקנות אלה, חוץ מהודיה באשמה, רשאי לעשותה במקומו בא כוחו.
108. אב בית הדין ימנה מזכיר לבית הדין; מתפקידיו יהיה לעזור לבית הדין ברישום הפרוטוקול, במשלוח מסמכים, המצאתם וקבלתם ולעשות פעולות אחרות, לפי הוראות אב בית הדין או יושב ראש המותב.
109. חבר מותב בית הדין שאינו עובד המדינה, זכאי לקבל מאוצר המדינה שכר טרחה של 60 לירות בעד כל יום השתתפות בישיבות בית הדין וכן הוצאות כלכלה, לינה ונסיעה ברכב ציבורי בשיעורים ולפי הכללים החלים על עובד המדינה לפי תקנון שירות המדינה.
110. בית הדין מוסמך לאסוף ראיות לשם הפעלת סמכויותיו.
111. בית הדין רשאי, בהסכמת בעלי הדין, לסטות מהוראה שבתקנות אלה, ואם הוא ראה שהדבר דרוש לצרכי החשת הדיון וייעולו ושאינו בדבר משום עיוות דין, רשאי הוא לעשות כן אף אם לא הסכימו בעלי הדין לסטיה.
- רישום החלטות
- המצאת פסק דין
- טעות סופר
- מסירת פרוטוקול
- תיקון פרוטוקול
- ליקויים שאינם פוגמים בדיון
- המצאת מסמכים
- פעולות הסניגור
- המזכיר
- הוצאות חבר בית הדין
- איסוף ראיות
- סטית מתקנות

112. אלה ייאשמו בעבירה ודינם מאסר ששה חדשים או קנס 5,000 לירות:
- (1) מי שהוזמן להופיע לפני בית הדין ולא הופיע בלא הצדק סביר או הופיע ועזב ללא רשות בטרם מסר עדותו ;
 - (2) מי שנדרש להמציא מסמך או מוצג אחר ולא עשה זאת ;
 - (3) מי שנדרש כדין להשיב על שאלה ולא השיב עליה או השיב ביודעין תשובה מתחמקת או בלתי נכונה.

113. תחילתן של תקנות אלה ביום השלושים לאחר פרסומן. תחילה

114. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הספנות (ימאים) (סדרי דין בבית הדין המשמעתי)", השם תשל"ז—1977".

תוספת

(תקנה 3)

טופס תובענה

התובע

נגד

הנאשם.....
(שם המשפחה והשם הפרטי)

מספר תעודת זהות או פנקס ימאי

תאריך לידה :

המען :
ר' מס' עיר

כלי השיט שבו הועסק בעת ביצוע העבירה.....
בעל כלי השיט.....
דרגת הסמכות הימית או תפקידו בכלי השיט בעת ביצוע העבירה.....
תיאור העובדות המהוות את עבירת המשמעת, הנסיבות, המקום והזמן :

חתימת התובע

תאריך

שמות עדי התובע :

(1)

(2)

(3)

חיים י' צדוק
שר המשפטים

ח' באייר תשל"ז (26 באפריל 1977)

חוק הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית), תשל"ו-1976

תקנות בדבר דרך הגשת ערר והדיון בו

בתוקף סמכותי לפי סעיף 7 לחוק הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית), תשל"ו-1976¹ (להלן — החוק), אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —
"ערר" — ערר לפי סעיף 6 לחוק;
"ועדה" — ועדת ערר שנתמנתה לפי סעיף 5 לחוק;
"משיב" — מנהל הארנונה לפי סעיף 2 לחוק.
2. בכתב הערר יצויינו —
(1) שם העורר, משלח ידו, מענו והמען להמצאת מסמכים;
(2) פרטי הנכס שבשלו נדרש התשלום;
(3) התאריך שבו נמסרה לעורר תשובת המנהל על השגתו;
(4) הנימוקים עליהם מבסס העורר את עררו;
(5) האם העורר מבקש להתייצב לפני הועדה כדי להשמיע טענותיו.
3. העורר ימסור לוועדה או ישלח בדואר רשום לפי מענה את כתב הערר בארבעה עתקים.
4. כתב הערר יחתם ביד העורר או בא-כוחו.
5. עותק של כתב הערר יימסר מאת הועדה למשיב או יישלח אליו בדואר רשום.
6. המשיב יגיש לוועדה לא יאוחר משלושים יום מהיום שנמסר לו עותק כתב הערר, תשובה מנומקת בארבעה עתקים, ויצרף לעותק הראשון עותק של ההחלטה נושא הערר.
7. התשובה תחתם ביד המשיב.
8. עותק של התשובה יימסר לעורר או יישלח אליו בדואר רשום.
9. (א) הועדה רשאית לדון בערר ולהחליט בו על יסוד החומר בכתב שהובא לפניה ובהעדרם של בעלי הדיון, אם אף אחד מהם לא ביקש בכתב להתייצב לפניה על מנת להשמיע טענותיו;
(ב) ביקש אחד מבעלי הדיון להתייצב לפני הועדה או החליט יושב ראש הועדה להזמין את בעלי הדיון, יחולו הוראות התקנות 10 עד 18.

10. יושב ראש הועדה יקבע מועד לשמיעת הערר; הזמנות לעורר ולמשיב יימסרו או יישלחו בדואר רשום, לפחות חמישה עשר יום לפני המועד שנקבע לשמיעתו.
11. הועדה תשמע תחילה את טענות העורר ולאחר מכן את טענות המשיב; הועדה רשאית, ככל שהדבר ייראה לה, להתיר לעורר להשיב לטענות המשיב.
12. לא התייצב אחד מבעלי הדין לפני הועדה במועד הקבוע לשמיעת הערר והוכח שהזמן כדין, רשאית הועדה לדון בערר ולהחליט שלא בפניו.
13. הועדה רשאית לדחות את שמיעת הערר למועד אחר, ומשהתחילה בשמיעתו — לדחות את המשך הדיון בו, אם הדחיה דרושה, לדעתה, למען הצדק.
14. הועדה רשאית לדרוש מבעל דין שיגיש לה תצהיר לאימות העובדות שעליהן הוא מסתמך בערר או בתשובה.
15. רצה אחד מבעלי הדין לחקור חקירה שכנגד אדם שמסר תצהיר בהתאם לתקנה 14, יודיע על כך בכתב לבעל הדין השני ארבעה ימים לפחות לפני מועד השמיעה וימסור עותק של הודעתו ליושב ראש הועדה.
16. הודיע אחד מבעלי הדין כאמור בתקנה 15, לא ישמש התצהיר שעליו ניתנה ההודעה ראיה, אלא אם היה המצהיר נוכח בשמיעת הערר כשהוא מוכן לחקירה שכנגד, וזולת אם היתה הועדה משוכנעת שקבלת התצהיר דרושה למען הצדק.
17. בשמיעת הערר לא תיזקק הועדה לכל נימוק שלא יצויין בכתב הערר או בתשובה, אלא אם היא משוכנעת שהנימוק נשמט שלא באשמת בעל הדין המבקש להיעזר בו, או ששמיעת הנימוק דרושה למען הצדק.
18. הועדה רשאית להורות שיוגשו לה פרטים נוספים בכל ענין הנוכח בכתב הערר או בתשובה, או בקשר לכל נימוק שהועדה החליטה להיזקק לו לפי תקנה 17.
19. הועדה רשאית לאחד עררים, לדון בהם במשותף ולתת החלטה אחת בכולם.
20. החלטת הועדה תהיה מנומקת; היא תיערך בכתב ותיחתם בידי חברי הועדה.
21. עתקים מאושרים של החלטת הועדה יימסרו לעורר ולמשיב או יישלחו אליהם בדואר רשום, סמוך ככל האפשר למתן ההחלטה.
22. תחילתן של תקנות אלה ביום השלושים לאחר פרסומן.
23. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הרשויות המקומיות (ערר על קביעת ארנונה כללית) (סדרי דין בועדת ערר), תשל"ז—1977".

חיים י' צדוק
שר המשפטים

ב' באייר תשל"ז (20 באפריל 1977)
(חמ 765243)

חוק הרשויות המקומיות (תמורת ארנונת רכוש), תשל"ה—1975

תקנות בדבר כללים לחלוקת תמורת ארנונת רכוש

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לחוק הרשויות המקומיות (תמורת ארנונת רכוש), תשל"ה—1975, ובאישור ועדת הפנים ואיכות הסביבה של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. חלוקת התמורה התמורה תחולק בשנת הכספים 1977 כדלהלן:

(1) סכום שווה לזה שחולק בשנה הקודמת יחולק לכל רשות מקומית שקיבלה מן התמורה בשנה הקודמת;

(2) גדל סכום התמורה בשנת הכספים לעומת הסכום של השנה שקדמה לה, יחולק ההפרש שבין שני הסכומים לפי שלבים אלה:

(א) רשות מקומית חדשה שהוקמה בשנה שקדמה לחלוקת התמורה תקבל סכום בשיעור השווה ל-10% מסך כל התקבולים שאושרו לה בתקציבה לשנה שלאחר הקמתה.

(ב) יתרת התמורה תחולק כך:

(1) 20% יחולקו בין הרשויות המקומיות האמורות בפיסקה (1) לפי מספר המטרים המרובעים של שטחי רצפה בבניינים שבנייתם נגמרה בתחום אותה רשות מקומית בשנה שקדמה בשנתיים לשנה שבה מחולקת התמורה, ובלבד שהסכום המשתלם לרשות מקומית פלוגית לפי פסקה זו לא יעלה על 25% מכל הסכום שהגיע לאותה רשות מקומית בחלוקת התמורה בשנה הקודמת; "גמר בניה" לענין פסקה זו — כמשמעותו בחוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א—1961²;

(2) 5% יחולקו בין הרשויות המקומיות האמורות בפיסקה (1) לפי ההפרש במספר אוכלוסייה בין השנה שקדמה בשלוש שנים לבין השנה שקדמה בשנתיים לשנה שבה מחולקת התמורה ובלבד שהסכום המשתלם לרשות מקומית לפי פסקה זו לא יעלה על 10% מכל הסכום שהגיע לאותה רשות מקומית בחלוקת התמורה בשנה הקודמת; ההפרש באוכלוסין ייקבע לפי פרסומי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה בענין רשימת היישובים, אוכלוסייתם וסמליהם.

(3) היה הסכום המגיע לרשות מקומית פלוגית על פי פסקה (1), בתוספת הסכומים על פי פסקאות משנה (1) ו-(2) לפיסקה זו קטן מ-10% מסכום התקציב המאושר המקורי לשנת הכספים 1976, יושלם הסכום לאותה הרשות המקומית לכדי 10% מסכום התקציב, כאמור.

(4) היתרה לאחר חלוקת הסכומים לפי פסקאות משנה (1) עד (3) תחולק בין הרשויות המקומיות האמורות בפיסקה (1) לפי חלקה של כל רשות מקומית בסכום הכולל המתחלק לפיה.

1 סי"ח תשל"ה, עמ' 107.
2 סי"ח תשכ"א, עמ' 100.

2. בחלוקת התמורה יובאו בחשבון שינויים שחלו בתחומי שיפוטן של הרשויות המקומיות, כתוצאה מהרחבתם או צמצומם, או מאיחוד רשויות מקומיות או מיזוגן.
3. תחילתן של תקנות אלה מיום י"ג בניסן תשל"ז (1 באפריל 1977).
4. לתקנות אלה ייקרא "תקנות הרשויות המקומיות (חלוקת תמורת ארנונות רכוש), תשל"ז—1977".

ש ל מ ה ה ל ל
שר הפנים

ז' באייר תשל"ז (25 באפריל 1977)
(חמ 765236)

פקודת הבנקאות, 1941

צו בדבר הגבלות על ערבויות והתחייבויות אחרות על חשבון לקוחות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 14א לפקודת הבנקאות, 1941¹, ולאחר התייעצות עם הועדה, אני קובע לאמור:

1. בסעיף 1 לצו הבנקאות (ערבויות והתחייבויות אחרות על חשבון לקוחות), תשל"ה—1975² (להלן — הצו העיקרי), לאחר פסקה (ח) יבוא:

"(ט) "בסיס הפקדונות של בנק חוץ" — סך הכל של שניים אלה:

(1) פקדונות של בנק החוץ לפי פסקאות (1) ו-(2) לסעיף 6 להוראות הנזילות;

(2) הסכומים הרשומים בספרי בנק החוץ בישראל לזכות משרדיו מחוץ לישראל, בניכוי סכומים הרשומים כאמור לחובת משרדיו מחוץ לישראל, ובלבד שהמפקח אישר הכללת סכומים אלה בבסיס הפקדונות."

2. במקום סעיף 7(ב) לצו העיקרי יבוא:

"(ב) לא יעלה הסכום המשוקלל של ההתחייבויות של בנק חוץ על חשבון לקוחות, לאחר ניכויים, על 60 אחוזים מבסיס הפקדונות שלו ביום האחרון בחודש שקדם ליום החישוב."

3. במקום סעיף 8(ב) לצו העיקרי יבוא:

"(ב) לא יעלה סכום הערבויות להבטחת אשראי של בנק חוץ במטבע ישראלי, לאחר ניכויים, על 40 אחוזים של בסיס הפקדונות שלו ביום האחרון בחודש שקדם ליום החישוב."

4. תחילתו של צו זה ביום ב' בסיון תשל"ז (19 במאי 1977).

5. לצו זה ייקרא "צו הבנקאות (ערבויות והתחייבויות אחרות על חשבון לקוחות) (תיקון מס' 3), תשל"ז—1977".

ארנון גפני
נגיד בנק ישראל

כ"א באייר תשל"ז (9 במאי 1977)
(חמ 722106)

1 ע"ר 1941, תוס' 1, עמ' 85; ס"ח תשכ"ה, עמ' 50.
2 ק"ת תשל"ה, עמ' 2496; תשל"ו, עמ' 381; תשל"ז, עמ' 956.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות

חוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962

חוק עזר לחיפה בדבר היטל ביוב

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות¹, וחוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962², מתקינה מועצת עיריית חיפה חוק עזר זה:

1. במקום התוספת השניה לחוק עזר לחיפה (היטל ביוב), תשכ"ג—1963³, יבוא:

החלפת התוספת השניה

"תוספת שניה"

(סעיפים 2 ו-3)

שיעורי היטל כלירות לפי האזור				1. ביב ציבורי —
ד'	ג'	ב'	א'	
8.70	8.70	11.85	14.00	לכל מטר מרובע של קרקע (כולל קרקע שעליה עומד בנין)
22.40	22.40	22.40	22.40	לכל מטר מרובע של שטח בנין
בכל האזורים				2. מיתקנים אחרים —
3.45				לכל מטר מרובע של קרקע (כולל קרקע שעליה עומד בנין)
3.45				3. ביבים מאספים —
3.45				לכל מטר מרובע של קרקע (כולל קרקע שעליה עומד בנין)

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לחיפה (היטל ביוב) (תיקון מס' 3), תשל"ז—1977".

השם

ירוחם ציילז
ראש עיריית חיפה

נתאשר.

ט' באייר תשל"ז (27 באפריל 1977)
(חמ/12)

שלמה הלל
שר הפנים

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
2 ס"ח תשכ"ב, עמ' 96; תשל"ב, עמ' 156.
3 ק"ת תשכ"ג, עמ' 2086; תשל"ד, עמ' 183; תשל"ה, עמ' 934; תשל"ו, עמ' 1087.

פקודת העיריות

חוק עזר לחולון בדבר שימור רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות¹, מתקינה בזה מועצת עירית חולון חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לחולון (שימור רחובות), תשל"ה—1974², יבוא:

"תוספת"

(סעיף 3(ב))

האגרת כלירות
לשנה

(1) בעד היתר להעמיד שולחנות וכסאות על המדרכה —

50

בעד 4 שולחנות הראשונים

10

לכל שולחן נוסף על 4 השולחנות הראשונים

100

(2) בעד היתר להעמיד מכונות לייצור גלידה או למכירת מיצים, לכל מכונה

"100

(3) בעד היתר להעמיד מאזניים אוטומטיות או כל מכונה או כל מכשיר אחר, לכל מכונה או מכשיר

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לחולון (שימור רחובות) (תיקון מס' 2), תשל"ז—^{השם} 1977".

פנחס אילון

ראש עירית חולון

נתאשר.

ט' באייר תשל"ז (27 באפריל 1977)
(חמ 8/34)

שלמה הלל
שר הפנים

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
2 ק"ת תשל"ה, עמ' 477.

פקודת העיריות

חוק עזר לחולון בדבר מפגעי תברואה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עירית חולון חוק עזר זה:

1. בסעיף 1 לחוק עזר לחולון (מפגעי תברואה), תשי"ט—1959², במקום הגדרת "בעל נכסים" יבוא:

"בעל נכס" — אחד או יותר מאלה:

(1) הבעל הרשום של הנכס;

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
2 ק"ת תשי"ט, עמ' 974; תשכ"ז, עמ' 3223; תשל"ג, עמ' 1291.

- (2) אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מגנס או שהיה מקבלה אילו הנכס היה נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כמורשה, כנאמן או כבא-כוח;
 (3) שוכר או שוכר-משנה ששכר את הנכס לתקופה שלמעלה משלוש שנים;
 (4) "בעל דירה" כמשמעותו בחוק המקרקעין, תשכ"ט—1969;³
 (5) נציגות בית משותף כמשמעותה בחוק המקרקעין, תשכ"ט—1969;".

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לחולון (מפגעי תברואה) (תיקון), תשל"ז—1977".

פנחס אילון
 ראש עיריית חולון

נתאשר.
 ז' באייר תשל"ז (25 באפריל 1977)
 (חמ 8/107)

שלמה הלל
 שר הפנים

3 ס"ח תשכ"ט, עמ' 259.

פקודת העיריות

חוק עזר לכפר-סבא בדבר אגרת תעודות אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250, 251 ו-259 לפקודת העיריות,¹ מתקינה מועצת עיריית כפר-סבא חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לכפר-סבא (אגרת תעודות אישור), תשכ"ז—1967,² יבוא:

"תוספת"

(סעיף 3)

האגרת בלירות

א. תעודה —

- (1) בענין הנוגע לקרקעות, לבנינים או לירושות, פרט לרישום דירה בבית משותף בלשכת רישום המקרקעין 110
 (2) בענין רישום דירה בבית משותף בלשכת רישום המקרקעין 30
 (3) בכל ענין אחר 10
 ב. העתק תעודה 5

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לכפר-סבא (אגרת תעודות אישור) (תיקון מס' 3), תשל"ז—1977".

שם

זאב גלר

נתאשר.

ראש עיריית כפר-סבא

ט' באייר תשל"ז (27 באפריל 1977)
 (חמ 8/6)

שלמה הלל
 שר הפנים

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.
 2 ק"ת תשכ"ו, עמ' 1197; תשל"ד, עמ' 1676; תשל"ו, עמ' 2139.

פקודת העיריות

חוק עזר לנהריה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250 ו-251 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית נהריה חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לנהריה (אספקת מים), תשכ"ח—1968², יבוא:

"תוספת

האגרה בלירות

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2(ג)) (1):
 - (1) לכל יחידת דיור, עסק או משרד
 - לכל יחידת תעשיה
 - למלון או לפנסיון, לכל חדר
 - לכל יחידת מלאכה ששטחה —
 - עד 40 מ"ר
 - לכל מ"ר נוסף מעל 40 מ"ר
 - (2) הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי דרישת הצרכן —
 - עד 2"
 - מעל 2"
2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית (סעיף 3(ב))
 - 40
3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3(ה))
 - 40
4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4(א) ו-4(ג)):
 - לכל מ"ר של שטח הנכס
 - ונוסף לכך בבנין מגורים, לכל מ"ר של שטח הבניה בכל קומה או מפלס
 - 8.5
 - 12.5
5. אגרת מד-מים (סעיף 5(ד)) (1):
 - כשיש מיתקן מוכן להתקנת מד-מים, תשולם האגרה לפי מחיר שנקבע ליצרן על פי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957³, בתוספת 25%;
 - (2) כשאין מיתקן מוכן תשולם האגרה בהתאם לחשבון שהגיש המנהל.
6. אגרת התקנת מד-מים (סעיף 5(ד)(ה)(ו)(ז))
 - 50
7. אגרת חידוש חיבור (סעיף 17(ב))
 - 30

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197.

2 ק"ת תשכ"ח, עמ' 1534; תשל"ב, עמ' 363; תשל"ה, עמ' 121; תשל"ו, עמ' 1512.

3 ס"ח תשי"ח, עמ' 24; תשל"ג, עמ' 26 ועמ' 202.

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לנהריה (אספקת מים) (תיקון מס' 3), תשל"ז—1977".

אפרים שריי
ראש עיריית נהריה

נתאשר.
ז' באייר תשל"ז (25 באפריל 1977)
(חמ 8/7)

שלמה הלל
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לבנימינה בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית בנימינה חוק עזר זה:

1. בסעיף 2(א) לחוק עזר לבנימינה (מס עסקים), תשכ"ז—1967³ (להלן — חוק העזר העיקרי), אחרי "בשיעור שנקבע בתוספת" יבוא "ובנוסף לכך תוספת של —

תיקון סעיף 2

(1) לסכום מס עד 1,000 לירות — 35%;

(2) לסכום מס שלמעלה מ-1,000 לירות עד 5,000 לירות — 50%;

(3) לסכום מס שלמעלה מ-5,000 לירות — 100%;

ובלבד שסכום המס לא יעלה על 20,000 לירות".

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום י"ג בניסן תשל"ז (1 באפריל 1977).

תחילה

3. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום השיעור הראשון של המס בעד שנת 1977/78 והוא ישולם תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות; אולם כל סכום ששולם בעד שנת 1977/78 על פי חוק העזר העיקרי יראוהו כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

הוראות מעבר

4. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לבנימינה (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשל"ז—1977".

השם

משה לאור
ראש המועצה המקומית בנימינה

נתאשר.
י' בניסן תשל"ז (29 במרס 1977)
(חמ 8/12)

שלמה הלל
שר הפנים

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.

2 ע"ר 1945, תוס' 1, עמ' 115; ס"ח תשכ"ז, עמ' 2; תשל"ד, עמ' 144; תשל"ו, עמ' 2.

3 ק"ת תשכ"ו, עמ' 1856; תשל"ג, עמ' 986; תשל"ד, עמ' 1563; תשל"ה, עמ' 563; עמ' 2100.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לגבעת-שמואל בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מחקינה המועצה המקומית גבעת שמואל חוק עזר זה:

1. במקום התוספת השניה לחוק עזר לגבעת-שמואל (מודעות ושלטים), תשי"ט—
החלפת התוספת השניה.
1959², יבוא:

"תוספת שניה

(סעיף 3(א))

שיעור האגרה
בליטות

1. מודעה המתפרסמת דרך הארה, צביעה, חריטה או כתיבה, לכל
15 חודש או חלק ממנו — לכל 100 סנטימטר מרובעים
2. מודעה המתפרסמת דרך הדבקה על סדרה של 15 לוחות פרסום
או חלק מהם או במקום אחר —
מודעה גדולה —
35 עד שלושה ימים
15 לכל יום נוסף
מודעה בינונית —
20 עד שלושה ימים
7 לכל יום נוסף
מודעה קטנה —
13 עד שלושה ימים
5 לכל יום נוסף
מודעה זעירה —
10 עד שלושה ימים
3 לכל יום נוסף
3. שלט — לכל חצי מטר מרובע או חלק ממנו
4. שלט המוצג בצורת כתיבה מוארת — לכל חצי מטר מרובע או
"50 חלק ממנו
2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לגבעת שמואל (מודעות ושלטים) (תיקון), תשל"ז—
השם
1977".

נתאשר.
י' באייר תשל"ז (25 באפריל 1977)
ראש המועצה המקומית גבעת שמואל
(חמ 8/17)

שלמה הלל
שר הפנים

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.
2 ק"ת תשי"ט, עמ' 1286; ק"ת תשל"ה, עמ' 2513.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לגבעת-שמואל בדבר ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות, מתקינה המועצה המקומית גבעת-שמואל חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לגבעת-שמואל (ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים), תשכ"ו—1965, יבוא:

החלפת התוספת

"תוספת"

(סעיף 5)

שיעור האגרה בלירות	
250	1. בעד ניקוי מגרש —
150	ששטחו עד 500 מ"ר
	לכל 500 מ"ר נוספים או חלק מהם
	2. בעד ניקוי חצר —
200	ששטחה עד 500 מ"ר
150	לכל 500 מ"ר נוספים או חלק מהם
80	3. בעד ניקוי כניסה לבנין

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לגבעת-שמואל (ניקוי מגרשים, חצרות וכניסות לבנינים) (תיקון), תשל"ז—1977".

השם

יעקב ויסמונסקי

נתאשר.

ראש המועצה המקומית גבעת-שמואל

ז' באייר תשל"ז (25 באפריל 1977)

(חמ 8/39)

ש ל מ ה ה ל ל

שר הפנים

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.

2 ק"ת תשכ"ו, עמ' 379; ק"ת תשכ"ח, עמ' 1363; תשל"ו, עמ' 1356.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לג'לג'וליה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות, מתקינה המועצה המקומית ג'לג'וליה חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר לג'לג'וליה (אספקת מים), תשכ"ז—1967, (להלן — חוק העזר העיקרי), יבוא:

החלפת התוספת

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.

2 ק"ת תשכ"ז, עמ' 1805; תשל"ג, עמ' 1349; תשל"ו, עמ' 2619.

"תוספת"

1. אגרת חיבור לרשת פרטית (2)(ג) (1) :
- (1) לכל יחידת דיור, עסק או משרד 500
- (2) הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש למעלה מ-2" 500
2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית (סעיף 3(ב)) 100
3. אגרת בדיקה לרשת פרטית (סעיף 3(ה)) 100
4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4(א) ו-3(ג)) :
- (1) לבניה —
- לכל מ"ר של שטח המגרש 3
- ונוסף לזה —
- בבנין מגורים — לכל מ"ר של שטח בניה לכל קומה 18
- (2) לחקלאות —
- (א) השתתפות בהנחת רשת צינורות מכל דונם קרקע (פרט לאלה שכבר שילמו השתתפותם בהנחת הרשת בעבר) 500
- (ב) תמורת תוספת הקצבה מעל להקצבה של היום, מכל 500
- 1000 מ"ק מים לשנה
5. אגרת מד מים (סעיף 5(ד)) :
- מד מים שקטרו —
- (1) אינו עולה על $\frac{3}{4}$ " 200
- (2) עולה על $\frac{3}{4}$ " ואינו עולה על 1" 250
- (3) עולה על 1" ואינו עולה על $1\frac{1}{4}$ " 300
- (4) עולה על $1\frac{1}{4}$ " ואינו עולה על 2" 350
- (5) עולה על 2" ואינו עולה על 3" 400
- (6) עולה על 3" ואינו עולה על 4" 450
- | האגרה בלירות | כשיש מיתקן
מוכן להתקנת
מד מים | כשאין מיתקן
מוכן להתקנת
מד מים |
|--------------|-------------------------------------|--------------------------------------|
| 300 | 200 | |
| 350 | 250 | |
| 400 | 300 | |
| 500 | 350 | |
| 550 | 400 | |
| 800 | 450 | |
- האגרה בלירות
6. אגרת בדיקת מד מים. כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה (סעיף 5(ט)) 75
- אגרת חידוש חיבור (סעיף 11(ד)) "250

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לג'לג'וליה (אספקת מים) (תיקון), תשל"ז—1977". השם

נתאשר.

ט"ז באדר תשל"ז (6 במרס 1977)

ראש המועצה המקומית ג'לג'וליה

(חמ 8/7)

שלמה הלל
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לחוף-השרון בדבר פיקוח על כלבים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה האזורית חוף השרון חוק עזר זה:

1. בסעיף 4 לחוק עזר לחוף השרון (פיקוח על כלבים), תשל"ג—1973² (להלן — חוק העזר העיקרי), במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) ראש המועצה יגבה אגרה של 10 לירות בעד כל רשיון וכן אגרה של 10 לירות בעד כל לוחית-מספר וחיסון."
2. בסעיף 9 לחוק העזר העיקרי, במקום "מאה לירות" יבוא "מאתיים לירות", ובמקום "חמש לירות" יבוא "עשר לירות".
3. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לחוף השרון (פיקוח על כלבים) (תיקון), תשל"ז—1977".

תיקון סעיף 4

תיקון סעיף 9

השם

נתאשר.

אברהם טלר

ממלא מקום ראש המועצה האזורית
חוף השרון

ז' באייר תשל"ז (25 באפריל 1977)
(חמ 8/13)

שלמה הלל
שר הפנים

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.
2 ק"ת תשל"ג, עמ' 1697; תשל"ה, עמ' 2046.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לטורעאן בדבר פתיחת בתי-עסק וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית טורעאן חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
 "המועצה" — המועצה המקומית טורעאן;
 "ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
 "בית עסק" — לרבות קיוסק, בית מלאכה, וכל מקום אחר שבו עוסקים במסחר, למעט חנות למכירת בשר, בית אוכל, בית מרקחת, מלון או פנסיון;
 "בית אוכל" — לרבות בית קפה, מסעדה, מחלבה, מקום למכירת גלידה ומוצרי חלב, מקום הארחה שעליו ניתן או יש לקבל רשיון לפי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח—1968², למעט מלון או פנסיון;
 "בעל" — לרבות המנהל או מי שעל שמו ניתן רשיון לבית עסק, לבית אוכל, לבית מרקחת או לחנות למכירת בשר;

הגדרות

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.
2 ס"ח תשכ"ח, עמ' 204; תשל"ב, עמ' 154; תשל"ג, עמ' 5; תשל"ד, עמ' 100.

"קִיץ" — התקופה שמיום 1 באפריל עד 30 בספטמבר ;

"חורף" — התקופה שמיום 1 באוקטובר עד 31 במרס ;

"חג" — יום מנוחה כאמור בפסקה (2) להודעה על קביעת ימי מנוחה לשאינם יהודים³.

2. ביום הששי של השבוע שאינו חל בערב חג לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית עסק.

3. בימים שאינם יום ששי של שבוע לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח —

(1) מסגריה, פחחיה, נגריה, סנדלריה או מקום תעשיה — בשעות שבין 18.00 ובין 07.00 למחרת ;

(2) חנות למכירת בדים, גלנטריה, כלי בית, נעליים או חייטות — בשעות שבין 19.00 ובין 07.00 למחרת ובשעות שבין 13.00 ובין 15.00 בקיץ, ובשין 12.00 ובין 13.30 בחורף ;

(3) חנות מכולת, חנות למכירת ירקות או בשר — בשעות שבין 20.00 ובין 05.00 למחרת ובשעות שבין 12.00 ובין 15.00 בקיץ, ובשעות שבין 19.00 ובין 06.00 למחרת ובשעות שבין 12.00 ובין 15.00 בחורף.

4. (א) לא יפתח אדם ולא ירשה בעל לפתוח בית מרקחת —

(1) ביום הששי של השבוע ;

(2) בימים אחרים —

(א) בחורף בין השעות 20.00 ובין 08.00 למחרת ;

(ב) בקיץ בשעות שבין 21.00 ובין 08.00 למחרת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), חייב בעל בית מרקחת לפתוח את עסקו לפי סדר תורנות בתי מרקחת שנקבע בהתאם לתקנות שהותקנו לפי פקודת הרוקחים⁴, ואם לא נקבע סדר תורנות כאמור, לפי תורנות בתי מרקחת בתחום המועצה, לימים ולשעות שבהם בתי מרקחת סגורים במהלך פעילותם הרגילה.

5. הוראות סעיפים 2 ו-4(א) לא יחולו על בית עסק או בית מרקחת אשר בעליהם הם כולם לא דרוזים או מוסלמים הסוגרים אותם בימי מנוחתם של בני עדתם.

6. העובר על הוראה מהוואות חוק עזר זה, דינו — קנס מאתיים לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף חמש לירות לכל יום שבו נמשכה העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו.

7. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר לטורעאן (פתיחת בתי-עסק וסגירתם), תשל"ז—1977".

יונס נסאר

נתאשר.

ראש המועצה המקומית טורעאן

ז' באייר תשל"ז (25 באפריל 1977)

(חמ 8/10)

ש ל מ ה ל ל

שר הפנים

3 י"ס תשי"ד, עמ' 1284.

4 חוקי א"י, כ"ד ב', עמ' 1102; ס"ח תשכ"ד, עמ' 204; תשל"ה, עמ' 60.

פקודת המועצות המקומיות

חוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), תשכ"א—1961

חוק עזר למרום הגליל בדבר הסדרת השמירה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 3 לחוק הרשויות המקומיות (הסדרת השמירה), תשכ"א—1961², מתקינה המועצה האזורית מרום הגליל חוק עזר זה:

1. במקום סעיף 14 לחוק עזר למרום הגליל (הסדרת השמירה), תשכ"ו—1966³, יבוא:
"עונשיו"
14. העובר על הוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 1,500 לירות, ואם כבר הורשע בעבר על עבירה כאמור, דינו — מאסר שלושה חדשים או קנס 3,000 לירות."

החלפת סעיף 14

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר למרום הגליל (הסדרת השמירה) (תיקון), תשל"ו—1977".

השם

נחאשר.
י' בניסן תשל"ו (29 במרס 1977)
ראש המועצה האזורית מרום הגליל
(חמ 8/94)

שמעון קדוש

שלמה הלל
שר הפנים

- 1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.
- 2 ס"ח תשכ"א, עמ' 169; תשל"ו, עמ' 130; תשל"ו, עמ' 88.
- 3 ק"ת תשכ"ו, עמ' 611.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למרכז הגליל בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה האזורית מרכז הגליל חוק עזר זה:

1. במקום התוספת לחוק עזר למרכז הגליל (אגרת תעודת אישור), תשל"ל—1969², יבוא:

החלפת התוספת

"תוספת" (סעיף 3)

שיעור האגרת
כלירות

א. תעודה —

1. בענין הנוגע לקרקעות, לבנינים או לירושות 20

2. בכל ענין אחר 10

ב. העתק תעודה 10"

- 1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.
- 2 ק"ת תשל"ל, עמ' 160.

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר למרכז הגליל (אגרת תעודת אישור) (תיקון), השם תשל"ז—1977".

נתאשר.
י' בניסן תשל"ז (29 במרס 1977)
מוחמד חסיין סעד
ראש המועצה האזורית מרכז-הגליל
(חמ 8/6)

ש ל מ ה ה ל ל
ש ר הפנים

פקודת המועצות המקומיות פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר למג'ד אל-כרום בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה המקומית מג'ד אל-כרום חוק עזר זה:

1. בסעיף 2(א) לחוק עזר למג'ד אל-כרום (מס עסקים מקומי), תשכ"ה—1965³ תיקון סעיף 2 (להלן — חוק העזר העיקרי), אחרי "בשיעור שנקבע בתוספת" יבוא "ובנוסף לכך —
(1) לסכום מס עד 1000 לירות — תוספת של 35%;
(2) לסכום מס שלמעלה מ-1000 לירות עד 5000 לירות — תוספת של 50%;
(3) לסכום מס שלמעלה מ-5000 לירות — תוספת של 100%;
ובלבד שסכום המס לא יעלה על 20,000 לירות".

2. תחילתו של חוק עזר זה היא מיום י"ג בניסן תשל"ז (1 באפריל 1977). תחילה

3. על אף האמור בסעיף 3 לחוק העזר העיקרי ישולם השיעור הראשון של המס לשנת 1977/78 תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות; אולם כל סכום ששולם על חשבון המס בשנת 1977/78 לפי חוק העזר העיקרי ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

4. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר למג'ד אל-כרום (מס עסקים מקומי) (תיקון), השם תשל"ז—1977".

נתאשר.
י' באייר תשל"ז (25 באפריל 1977)
נור חמד עותמאן
ראש המועצה המקומית מג'ד אל-כרום
(חמ 8/2)

ש ל מ ה ה ל ל
ש ר הפנים

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.
2 ע"ר 1945, תוס' 1, עמ' 115; ס"ח תשכ"ז, עמ' 2; תשל"ד, עמ' 144; תשל"ז, עמ' 2.
3 ק"ת תשכ"ה, עמ' 1549; תשל"ה, עמ' 409.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למנחמיה בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23 ו-24 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית מנחמיה חוק עזר זה:

1. במקום התוספת השניה לחוק עזר למנחמיה (מודעות ושלטים), תשכ"ח—1967², יבוא:

החלפת התוספת

"תוספת שניה"

(סעיפים 3(א) ו-9(ב))

שיעור האגרה
בלירות

1. מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח המודעות או במקום אחר —

(2) אגרת מודעה, לכל שבוע ימים —

12	מודעה גדולה
10	מודעה בינונית
6	מודעה קטנה
4	מודעה זעירה

(2) דמי הדבקה, לכל טופס מודבק —

2	מודעה גדולה
1.50	מודעה בינונית
1	מודעה קטנה
0.70	מודעה זעירה

2. שלט המותקן בשטח התפוס על ידי עסק, כששטח השלט במטרים

מרובעים, לשנה —

30	עד $\frac{1}{2}$
45	למעלה מ- $\frac{1}{2}$ עד 1
57	למעלה מ-1 עד $1\frac{1}{2}$
87	למעלה מ- $1\frac{1}{2}$ עד 2
45	למעלה משני מטרים מרובעים, בעד כל מטר מרובע נוסף או חלק ממנו

3. שלט המותקן מחוץ לשטח התפוס על ידי עסק, במטרים מרוב-

עים, לשנה —

57	עד $\frac{1}{2}$
175	למעלה מ- $\frac{1}{2}$ עד 1
345	למעלה מ-1 עד $1\frac{1}{2}$
690	למעלה מ- $1\frac{1}{2}$ עד 2
"345	למעלה משני מטרים, בעד כל מטר מרובע נוסף

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.

2 ק"ת תשכ"ח, עמ' 492; ק"ת תשל"ו, עמ' 1695.

2. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר למנחמיה (מודעות ושלטים) (תיקון מס' 2), השם תשל"ז—1977".

בני שליטא
ראש המועצה המקומית מנחמיה

נחאשר.
ז' באייר תשל"ז (25 באפריל 1977)
(חמ 8/17)

שלמה הלל
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות חוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962

חוק עזר למבשרת ציון בדבר אגרת ביוב

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות¹, וסעיפים 37, 38 ו-39 לחוק הרשויות המקומיות (ביוב), תשכ"ב—1962², מתקינה המועצה המקומית מבשרת ציון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

"המועצה" — המועצה המקומית מבשרת ציון;

"ראש המועצה" — לרבות מי שהסמך בכתב לענין חוק עזר זה;

"מחזיק" של הנכס — מחזיקו לענין ארנונות המועצה;

"נכס" — בנין או קרקע בתחום המועצה, למעט רחוב.

אגרת ביוב

2. המחזיק ישלם אגרת ביוב בשיעור שנקבע בתוספת.

משלוח הודעה
לחייב

3. ראש המועצה ישלח לחייב הודעה המפרטת את סכום האגרה הנדרש ממנו.

מועד תשלום
האגרה

4. אגרת ביוב תשולם יחד עם אגרת המים המשתלמת לפי חוק עזר למבשרת-ציון (אספקת מים), תשכ"ז—1966³.

מסירת הודעה

5. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה; לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מגוריו או עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה המודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או פורסמה בשני עתונים יומיים הנפוצים בתחום המועצה שלפחות אחד מהם הוא בשפה העברית.

השם

6. לחוק עזר זה ייקרא "חוק עזר למבשרת ציון (אגרת ביוב), תשל"ז—1977".

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.

2 ס"ח תשכ"ב, עמ' 96; תשל"ב, עמ' 156.

3 ק"ת תשכ"ז, עמ' 1108; תשל"ג, עמ' 73.

תוספת

(סעיף 2)

שיעור האגרה באגורות
לכל מטר מעוקב של מים הנצרכים,
למעט מים להשקיה

אגרת ביוב

25

25

25

מגורים, מוסדות, בתי מרחץ ציבוריים,

ברירות שחיה ומשרדים

מפעלי תעשייה יבשה

מפעלי תעשייה רטובה

נתאשר.

ז' באייר תשל"ז (25 באפריל 1977)
(חמ 8/18)

יהושע כהנא
יושב ראש הועדה למילוי תפקידי
המועצה המקומית מבשרת ציון

שלמה הלל
שר הפנים

תיקון טעויות דפוס

בתקנות הנוטריונים, תשל"ז-1977, שפורסמו בקובץ התקנות 3712, תשל"ז, עמ' 1724 —

(1) בתקנה 12(א), במקום "על ידי השינויים" צ"ל "על ידי השינויים";

(2) בתקנה 20(ב), במקום "מידי מי ששר המשפטים מינה לכך" צ"ל "בידי מי ששר המשפטים מינה לכך".



משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).